

PĒTERS
BRŪVERIS

Primordijoki

Mīlu mīlu MīLU
 MīLU mīlu MīLU
mīlu MīLU **A B C D E** mīlu
 mīlu Mīlu MīLU
MīLU mīlu mīlu
 Mīlu MīLU mīlu
mīlu mīlu Mīlu
 mīlu Mīlu MīLU
MīLU MīLU mīlu
 MīLU MīLU mīlu
mīlu mīlu Mīlu
mīlu mīlu MīLU
Mīlu **F G H I J** MīLU mīlu
 mīlu MīLU MīLU
MīLU mīlu Mīlu

MILU Mīlu mīlu
♥ mīlu mīlu mīlu
mīlu MīLU MīLU
 Mīlu mīlu mīlu
mīlu Mīlu MīLU
 MīLU Mīlu MīLU
MīLU mīlu mīlu
 Mīlu MīLU mīlu
MīLU mīlu Mīlu
 mīlu MīLU mīlu
mīlu MīLU Mīlu
 Mīlu mīlu MīLU
 MīLU mīlu mīlu
MīLU Mīlu mīlu
 mīlu MīLU ♥ mīlu

318313

2006-5
L 322

L
821

PĒTERS
BRŪVERIS

Pūmndrējiņi

ZVAIGZNE

Latvijas Nacionālā
bibliotēka

0306100715

821.174-1-93

Br 950

Grāmata izdota
ar Valsts kultūrkapitāla fonda atbalstu

Pētera Brūvera teksts
Anitas Paegles ilustrācijas

Aivara Sprūdža un Anitas Paegles dizains

© Pēters Brūveris
© Anita Paegle
© Apgāds Zvaigzne ABC

ISBN 9984-37-569-2

*Lūk, te ir
Tas, kas ir,
Droši ņem,
Valā šķir!*

1. DAĀA

Katram savs

MELNAIS STRAZDS

Melnais strazds zarā sēž
Un ar vārnām jokus plēš,

Joki pārplīst...
Izbirst zemē
Sīka, spoža sudrabnauda.

Kurš to naudu salasīs,
Kurš to naudu saskaitīs,
Tas jo drīz,
Tas it drīz
Putnu mēli sapratīs!

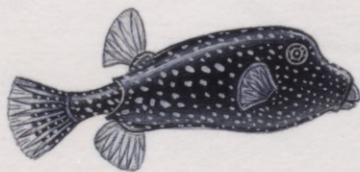

MAZIŅŠ KĀ JŪRA

Maziņš kā jūra,
Liels kā skudra
Viņš nostājas manā priekšā.

Es prasu viņam – kas tev ir iekšā?

Un viņš atpogā savu vēderu,
Un no tā vēdera izpeld zivis,
Un no tā vēdera izpeld vaļi,
Un no vēdera izpeld
Meži zilzaļi...
Jo viņš ir tik liels kā skudra.

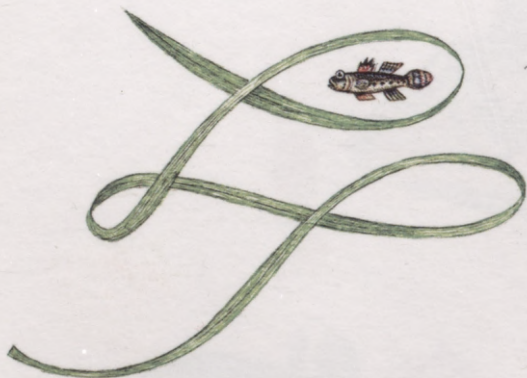
ZVEJNIEKS UN DZEJNIEKS

Zvejnieks noķēra zivi,
Dzejnieks noķēra dzīvi.

Zvejnieks uzcepa zivi,
Dzejnieks uzcepa dzīvi.

Zvejnieks apēda zivi,
Dzejnieks neapēda dzīvi.

Dzīve apēda viņu
Kā tādu krustnagliņu.

AIZMIDZIS SPEĶIS

Zem deķa guļ Speķis
Un krāc.

Speķim uz deķa uzkrīt
Bladācs.

Pamostas Speķis zem deķa –
Vai prāts!

Bet turpina krist pār viņu
Bladāc,
 bladāc,
 bladāc...

Speķis pierod pie BLADĀC
Un tālāk krāc.

ATSKAŅAS

Ja sakām mēs vārdu – KĀJA,

Tad atskaņa tam ir – ...?

Ja sakām mēs vārdu – GALVA,

Tad atskaņa tam ir – ...?

Ja sakām mēs vārdu – CELIS,

Tad atskaņa tam ir – ...?

Ja sakām mēs vārdu – MĒLE,

Tad atskaņa tam ir – ...?

Ja sakām mēs vārdu – ZIBENS,

Tad atskaņa tam ir – ...?

Ja sakām mēs vārdu – GUDRS,

Tad atskaņa tam ir – ...?

Muļķis?

Nevar būt!

mulķis
suzomb

VĀCU VALODAS STUNDA

bitte bitte
klaigā onka
danke danke
atbild tante

bite iekož
onkam paurī
dzejolis līdz ar to
ir cauri

danke

n k a

JAUNAIS KLIPS

tipu tapu
tapu tipu
redzēju es
jaunu klipu

tajā viena
skaista tante
sēdēja uz
elefanta

tantei bija
plikas kājas
varbūt tāpēc
tētis nenāk mājās?

VARDES UN MĒNESS

vardes kvāc

vardes kvāc

visu nakti vardes KVĀC

kvāc un kvāc

nāc un nāc

kamēr mēness nokrīt BLĀC

no tā laika visās gleznās
vardēm plakanas ir pleznas

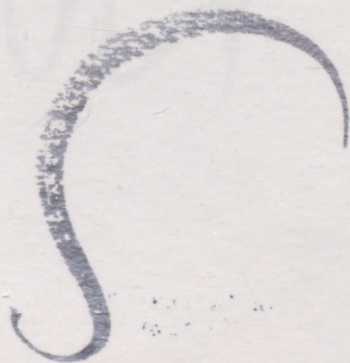
Kvāc

HOKEJS

hokejists ar hokejisti
abi gāja ripu sist

sita sita
ilgi sita
tomēr ripu nenosita

un paldies Dievam

KĀMIS UN BURKĀNS

es esmu Jānis
 mans draugs ir buldurjānis
 buldurjānim draugs ir spānis
 spānim draugs ir autobānis
 autobānim draugs ir dānis
 dānim draugs ir kāmis
 bet kāmītim drauga nav
 viņš grauž savu vienīgo burkānu
 un raud

drauga nav

ČETRI NAGI

Kājiņā zem raganas mājiņas
Dzīvo četri pirksti.
Katram pirkstam ass, ass nags.
Kurš mājiņai tuvojas,
Tam – knaks!
Lai te nedomā kāds, ka nāks
Un iz mājiņas skaisto raganu zags.

SATIKSĒMES NOTEIKUMU PĀRKĀPUMS

Mersedess ar mercedesu
Vadāja katrs savu desu.

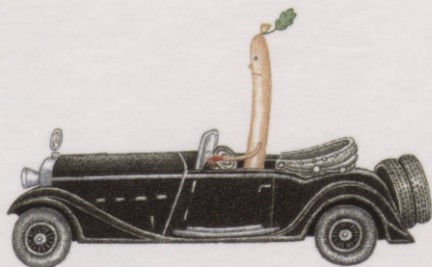
Pirmā bija kūpināta,
Otrā vien tāds pabāls cīsiņš,

Taču abām prāts bij īsiņš!

Grozīja tās stūres ratu,
Kad bij iedzerts Jāņu alus.

Policists tās tūlīt apturēja
Un par sodu nokoda visus četrus galus.

SILĶE KAŽOKĀ

Silķe apvilcās kažokā
Un no Ziemeļu jūras
Aizpeldēja
Uz Dienvidu jūru
Pie cāļa tabakā.
Gribēja redzēt, vai tur
Dzīve daudz labāka.

Izkāpa silķe krastā,
Bet tur nekā,
Ne cāļa, ne tabakas,
Tikai viens viltīgi smīnošs falšais
zaķis,
Kuram mugurā
Apgrauzts praķis.

ŠAUSMU DZEJOLIS

Pa dīķi peld slīķis
 Un viņam ir skumji.
 Pa dīķi peld slīķis
 Un domā – cik gan tas dumji
 Tā peldēt pa dīķi
 Kā slīķim.

Un peldēja slīķis krastā,
 Un sākās dzīve tam
 Neparasta.

Slīķis aizgāja uz kafejnīcu
 Un palūdza tur karstu tēju,
 Jo, atklāti sakot, viņš dīķī
 Drusku bij saaukstējies.

Bet oficiants nobijās,
 Ieraudzījis sēžam pie galda slīķi.
 Oficiants no bailēm aizskrēja prom
 Un ielēca dīķī.

Tā nu mums tagad ir viens dīķis
 Un divi slīķi.

DURVJU BURVIS

Burvis nobur durvis,
 Un durvis vairs neveras ciet;
 Tagad var, kas vien grib,
 Pa tām iekšā un ārā iet:

Vējš iekšā – gulta ārā,
 Sniegs iekšā – sega ārā,
 Mēness iekšā – televizors ārā,
 Koki iekšā – krēsli ārā,
 Putni iekšā – trauki ārā,
 Debesis iekšā – griesti ārā...

Un pašās beigās arī pats burvis
 Nāk iekšā.
 Ko man darīt?
 Vai arī skriet ārā
 Vai nostāties durvīm priekšā?

ATKAL BURVIS

Vakarā, kad guļu jau,
Pēkšņi suns mans saka: “Vau!

Tur aiz mūsu āra durvīm
Atkal nostājies kāds burvis.

Saka, gribot tieši šonakt
Mūsu sapņu valstī nonākt.”

“Nevērsim mēs, sunīt, durvis,
Nava vajadzīgs mums burvis,

Mēs bez burvja abi divi
Ceļosim pa sapni brīvi;

Mums ir savi padebeši,
Kam mums citi burvji sveši?”

NOŠU GAMMA

DO DO DO

Dobji rej dobermans pinčers

RE RE RE

Reperis rej tam līdz

MI MI MI

Maigi ņaud mijkrēslī minka

FA FA FA

Fantazē fantastisks fazāns

SOL SOL SOL

Solīdi solo nospēlē slota

LA LA LA

Labāk par lakstīgalu lalina lapsa

SI SI SI

Siguldā sisisina sienāžu simts

Un tad no jauna DO DO DO

Dobji rej dobermans pinčers...

ŪDENSVĪRS

Ūdensvīrs ar ūdenssievu
Aizpeldēja zivis ķert.
Ķēra, ķēra,
Ilgī ķēra,
Kamēr noķēra – asaku.

Un ar to asaku
Ūdenssievā kā pasakā
Ūdensvīram no ūdenszālēm
Uzadija
Zaļu un patīkami slapju svīteri.

Ūdensvīrs
Uzvilka svīteri
Un pateicībā augu nakti
Ūdenssievai spēlēja mēnesstaru
cītaru.

NOTIKUMS PIE UPES

Pa upi peldēja trīs biezie:
Tam vienam vārds bij Pēteris,
Tam otram vārds bij Ēteris,
Bet trešo sauca – Teris.

Bet krastā
Trīs plānie sēdēja
Un samus makšķerēja,
Un bij tiem līdzī arī ceturtais,
Tas ceturtais bij melnais suns,
Kas pabaismīgi rēja
Un biezos izbiedēja
Un dzelmē nogremdēja.

Pats pirmais grima Pēteris,
Tūdaļ aiz viņa Ēteris,
Bet trešais grima Teris.

Vai viņi kādreiz uzpeldēs?
Uz to tu velti ceri.

SPORTA ZIŅAS

Kurmis ir uzvarējis rakšanā,
Žagata – zagšanā.

Sienāzis ir uzvarējis lēkšanā,
Vārna – ķerkšanā.

Zaķis ir uzvarējis skriešanā,
Pupuķis – diešanā.

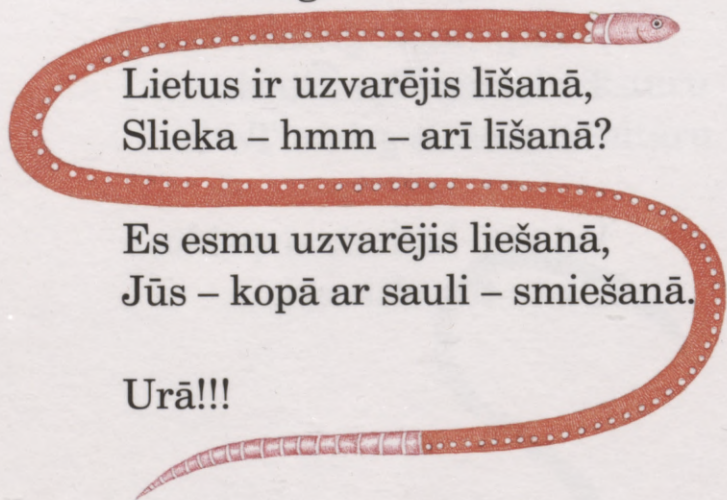
Zirneklis ir uzvarējis aušanā,
Vērsis – maušanā.

Pirksti ir uzvarējuši pirkšanā,
Lietussargs – mirkšanā.

Lietus ir uzvarējis līšanā,
Slieka – hmm – arī līšanā?

Es esmu uzvarējis liešanā,
Jūs – kopā ar sauli – smiešanā.

Urā!!!

KLAMPERMANS UN KLIMPERMANIS

Klampermans ar Klimpermani
Šodien apciemoja mani,
Stundas piecas klimperēja
Un pat suņu balsīs rēja.

Uzvedās ne visai glīti,
Jo pēc šitā trādirīdi
Saplēstas bij divas glāzes
Un pat zaļā ziedu vāze.

Tad, par nārām pārvērtušies,
Ielīda tie mūsu dušā,
Beigās krēslus apsedloja,
Pliki projām aizauļoja.

Mamma, pārnākusi mājās,
Jāteic, visai dikti rājās;
Skaidrs, rāja viņa mani,
Nevis draugu Klimpermani.

K
K

KATRAM SAVS

Zilītēm tās labās ziņas,
Maigiem kaķiem kaķpēdiņas,
Piktiem dukšiem suņuburkšķi,
Dīķa vardēm skaļie kurkšķi.

Bitēm, protams, biškrēsliņi,
Odžu bērniem purva ciņi,
Katram gailim gaiļbiksīti
Tā, lai izskatītos glīti.

Kazenājos vediet kazas
Pērnējās un arī mazās,
Un, lai cūkas nesāk badīt,
Vajag cūku pupas stādīt.

Visiem zaķiem zaķkāpostus,
Lai pa gabalu jau ostu,
Lakstīgalām, tām būs pogot,
Kamēr mēs uz mežu – ogot.

SEŠAS MĪKLAS

1

Klejo koka mētelītī,
 Vidū melna dvēselīte,
 Vai tam prieki vai tam bēdas,
 Lasiet atstātajās pēdās.

(Parsastais zīmulis)

2

Kā zirgam četras kājas,
 Tak nekust prom no mājas,
 Viņš kaulains ir, bez taukiem,
 Un apkrāvies ar traukiem.

(Gājais)

3956

3

Kāju nav,
Bet šurpu viņš skrēja,
Acu nav,
Bet asaras lēja.

(Lietus mākonis)

4

Nav tas koks,
Kaut lapu daudz,
Tikai vienreiz
Minēt ļauts.

(Krišis)

5

Visi prom no Rīgas nesas,
Galvā kroņi, somās desas.

(Jāzeps)

Māk skaitīt līdz seši,
Visi pārējie cipari sveši.

(Metsamkavalieris)

6

2. DAĻA

Tuvi tālā pasaulē

*Šī nodaļa lasāma, turot blakus
uz galda ģeogrāfijas atlantu
vai – vēl labāk – globusu.*

CIEMIŅŠ

Viņš šurp ieradās
 No Latīņu Amerikas.
 Tas tūlīt bija redzams:
 Galvā – Panama,
 Kājās – Čīle,
 Apjozies ar Urugvaju,
 Apvilcies ar Brazīliju,
 Uz pleciem uzmetis Gvatemalu,
 Zobos Havanas cigārs,
 Makā Kolumbija.

Tik tiešām tā bija.

**DZIRDU, DZIRDU,
REDZU, REDZU...**

Dzirdu, dzirdu: nagus vilē
Skaistulītes tālā Čilē.

Redzu, redzu: ziedu vijas
Meitenēm no Bolīvijas.

Mutes nomazgātas rasā
Daļavām no Hondurasas.

Sudrabrotām pilnas tīnes
Līgavām no Argentīnas.

Saldas ogumaizes rikas
Jaunkundzēm no Kosta Rikas.

Visas preciniekus gaida,
Gaidot skatus tālē raida.

Kur gan viņi, kas tiem lēcies,
Kāpēc nebrauc apprecēties?

Tikām precinieki Kubā
Smagus akmeņus krauj gubā.

DZEJOLIS PAR DIVĀM SKAISTĀM ČŪSKĀM

aiz trejdeviņiem džungļiem
div skaistas čūskas mita
tik daiļas kā šīs abas
vairs nebij čūskas citas

tās bija ne vien skaistas
bet – jāteic – elegantas
tām svētku dienās astēs
bij sietas košas lentas

tās dejas ritmos locījās
pa resniem baobabiem
un tā kā zibšņi lodāja
pa elektrības stabiem

tās itin veikli peldēja
pa Kongo un pa Nīlu
un nīlzirgs viņām sacīja:
– Es jūs tik dikti mīlu

bet nevaru vien izšķirties
kam priekšroku lai dodu
kādēļ man divu dzīvju nav
to tiešām nesaprotu

jā nīlzirgs bija viens un liels
 un sirds tam lūza pušu
 un kam tad tāds ir vajadzīgs
 ar sirdi pārlūzušu

prom abas mazās čūskaņas
 pa zāli aizlodāja
 un visas koku galotnes
 tām labu nakti māja

bet nīlzirgs... Kur tad nīlzirgs?
 viņš dziļi Nilā grima
 un pavēlēja zivīm
 lai rīt to nemodina

TAMTAMI SKAN

Tamm tamm tamtami skann
 Tamm tamm tamtami skann
 Gribas dejot tev un mann
 Gribas dejot tev un mann

Tikai piktais Čombe negrib dejot
 Tikai piktais Čombe dusmīgs sēd
 Sviestmaizi ar speķi ēd

Tamm tamm tamtami skann
 Tamm tamm tamtami skann
 Gribas dejot tev un mann
 Gribas dejot tev un mann

Tikai piktais Čombe negrib dejot
 Vai tad draugus negrib viņš
 Šitais īgnais cilvēciņš?

Tamm tamm tamtami skann
 Tamm tamm tamtami skann
 Jāiet dejot tev un mann
 Jāiet dejot tev un mann

Tikai piktais Čombe nenāk dejot
 Bet mums kājas nenogurs
 Kamēr liesmos ugunskurs

Tamm tamm tamtami skann
Tamm tamm tamtami skann
Patīk dejot tev un mann
Patīk dejot tev un mann

Tikai piktais Čombe negrib dejot
Ei Čombe beidzot dejot nāc!
Čombe jau zem palmas krāc

Tamm tamm...

Č•M•B•E

ZANZIBĀRĀ

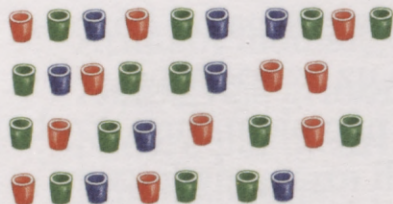
Zanzibārā Zanzibārā
vienu puiku traki bāra
jo viņš iegājis bij bārā
un vairs neizkļuva ārā

iedzēris viņš bija alu
gandrīz dabūjis jau galu
galva dūca ausīs šņāca
un kā šausmas vēmiens nāca

bar vai nebar nu ir traki
vēders uztūcis kā bumba
paldies Dievam blakus dzīvo
labais dakteris Lu-mumba

māk viņš līdzēt šādās reizēs
nogājis ja kādam greizi
ņem tūlīt viņš puiku priekšā
cauruli bāž rīklē iekšā

izskalo tad kuņģi tīru
 rūgto dziru dabū ārā
 turpmāk puika augs par vīru
 Zanzibārā nevis bārā

*Leišu dzejnieka SIGITA GEDAS trīs dzejoļi
pie un par ūdeņiem*

VĒZIS UN MIEŽI

Pie ezera papuve,
Papuvītē – mieži,
Vienu rītu pamostos –
Vēzis vārpas skaita.

Vēzis vārpas skaita,
Līdaciņa pļauj,
Asariši salmus grābj,
Raudas salmus mērī.

Nāc šurp, vēzi,
Nāc šurp, vēzi!
Bet vēzis atpakaļ kārpās,
Vēzis uz ezeru rāpo.
Nāc, nāc pie mums, krabaini,
Citādi ezeru aizdegsim,

Ezeru aizdegsim,
Vēžus izgrābsim,
Ar līdakām arsim,
Ar asariem ecēsim.

Bet ar stiprākajām zivīm ies
Mūsu bērni badīties.

BŪDIŅA PIE JŪRAS

Tur tālu pie jūras
Būdiņa maza,
Niedrīšu kūļiem
Apklātu juntu.

Niedrītēm apjozts,
Niedrītēm apsegts
Cieši pie kāpas
Pieglaudies dārziņš.

Lai kur es ietu
Pa plašo zemi,
Nevaru aizmirst
Niedrīšu namu.

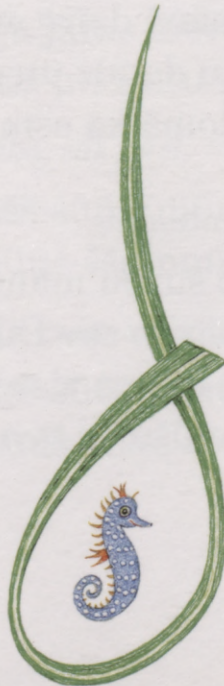
Atnākot ziemai,
Ziemeļvējš griežas,
Niedre pie niedrītes
Mīlīgi spiežas.

Kas gan tur dzīvo,
Kas tīklu taisa?
Vai jūras māte
Ar saviem bērniem?

DZIESMA PAR JŪRAS ZIRDZIŅU

Balti zilgans kumeliņš
Atskrēja no jūras,
Balti zilgans kumeliņš
Nakti stāv aiz stūra.
Balti zilgans kumeliņš,
Mutē ūdenszāles,
Balti zilgans kumeliņš,
Acīs jūras tāles.
Balti zilgans kumeliņš
Durvju viņā pusē,
Balti zilgans kumeliņš
Visu nakti klusē.
Balti zilgans kumeliņš –
Nebūs otra tāda –
Jūras kāpostus viņš daiļi
Mēness dārzā stāda.
Balti zilgans kumeliņš,
Dzimis gliemežvākā,
Cauri sudrabortām lapām
Redzēju to nākam.

Balti zilgans kumeliņš
Putu mīkstu spalvu,
Balti zilgans kumeliņš
Debeszilu galvu.
Balti zilgans kumeliņš,
Atskan dzidri zvani,
Balti zilgans kumeliņš
Ilgojas pēc manis.
Balti zilgans kumeliņš,
Balti zilgans,
Balti...

STĀSTS PAR ZILO VALI UN ZAĻO VARDI

Autors ievēl elpu, nokrekšķinās un sāk stāstījumu:

Okeānā dzīvo Vilis
viņam uzvārds Zilais Valis
mūsu Dīķī dzīvo Valda
kurai uzvārds Zaļā Varde
abi sapņo satikties
abi sapņo satikties
abiem dikti skumji ir
abiem dikti skumji ir
jo tos abus divus šķir
jo tos abus divus šķir
Okeāns un Kontinents

Šajā brīdī Valis sāk dziedāt:

lido šurpu mana Valda
Okeānā dzīve salda
zivju daudz un planktons sātīgs
nedomā ka esmu plātīgs

Un Varde viņam atsaucas:

lido šurpu manu Vili
būvēsim sev Dīķī pili
būs mums viss te neparasti
glaudīšu es tavu asti

Autors:

zīlais Vilis zaļā Valda
 asaras tik tikko valda
 jo tiem abiem skumji ir
 jo tos abus divus šķir
 Okeāns un Kontinents

Valis:

manu Vardīt šurpu lec
 kamēr neesmu kļuvis vecs!

Varde:

audzē spārnus Villī mans
 kamēr neskan dobjais zvans
 kurš pat sapņos šķirties liek
 un nekas vairs nepaliek!

Autors:

brīdī šajā bēdu stāstu
 izdzirdēja jūras dievi –
 Bangpūtis un Putu māte

Bangpūtis, cik vien spēka, sāk pūst:

Šššššššššš-šūūūūūū...
 Būūūūūūš-ššummm...

Arī Putu māte, piepūtusi vaigus, neatpaliek:

Šššššššššš-šūūūūūū...
 Būūūūūūššš-ššš-ššššūū...

*Autors šajā brīdī nobīstas ne pa jokam, jo vētra pēkšņi
sagriež zemi ar debesīm un Kontinentu ar Okeānu
vienā milzīgā murskulī, tomēr viņš bailes pārvar
un turpina stāstīt par savām acīm redzēto:*

zilie viļņi pāri vēlās
zaļā zeme pušu šķēlās
ūdens zemi neatdzērās
visa zeme vaļā vērās

vēji auroja un kauca
visus šķēršļus nostu jauca
bangas klintīm pāri brāžas
ezeri no gaisa gāžas

*Un, kad brāzmas norimst un upes atgriežas atpakaļ
savās gultnēs, ko mēs redzam? Tavu brīnumu!
Valda iznirst kopā ar Vili vidū lielu baltu ūdensrožu,
un viņu satikšanās līksmei nav gala:*

beidzot kopā abi divi
laimīgi un arī dzīvi
paldies piktie jūras dievi
beidzot esam vīrs un sieva!
vairs nekad mūs nespēs šķirt
vairs nekad mūs nespēs šķirt
Okeāns un Kontinents

Autora nobeiguma vārdi:

norimst daba saule silda
Zilais Valis kausus pilda
Zaļā Varde smērē maizes
aizmirsušās bēdas raizes

Valis
varde

DIVAS SKAISTAS ČŪSKIŅAS UN VIENA BRĪVA DIENA

Pirmā:

Klau, māsiņ, aust jau Saule!
Un – vāj!– kā viņa silda!

Otrā:

Patiešām diena jauka būs
Un skaista tā kā bilde!

Pirmā:

Uh, viena brīva diena!
Nu saki, kur mums dēties?

Otrā:

Uz jūru, tik uz jūru,
Uz jūru izpeldēties!

Pirmā:

Tur varēsim mēs skatīt,
Kā baltas buras māj.

Otrā:

Un, kas to zin, varbūt
Pat jahtas krastā stāj.

Pirmā:
Un matroži kā zebras
Pa zelta smiltīm slāj.

Otrā:
Ar viņiem iepazīties
Man labpatiktos – vāāāj!

Pirmā:
Un augļu saldējumu
Ar viņiem palaizīt.

Otrā:
Un tad zem saulesarga
Kaut ko var palasīt.

Pirmā:
Un, kad tas apniks, iesim
Mēs dejot deju “rumba”.

Otrā:
Vai arī zēniem mācīt,
Kā spēlē astes bumbu.

Pirmā:
Vai, māsiņ, brīvā diena
Mums runās aizskrējusi!

Otrā:

Un saulīte jau ripo
Uz rietēšanas pusi.

Pirmā:

Nekas, vēl citas dienas būs,
Kas paies smieklos jokos.

Otrā:

Nu tagad gan mums, māsiņ,
Ir žigli jāzūd kokos!

3. DAĻA

Desmit mazi kukainīši

DZEJOLIS PAR JĀNI LUBĀNIETI

Pirms gadiem tik un tik
Tur Lubānā, kur klāni,
Tur bija puika piedzimis,
Un vārds tam bija Jānis.
Cum tinglinglig,
Cum tanglanglang,
Un vārds tam bija Jānis.

Viņš negribēja – ni un ni –
Iet sēdēt skolas solā,
Viņš gribēja, lai to tūlīt
Laiž mamma cirkus skolā.
Cum tinglinglig,
Cum tanglanglang,
Laiž mamma cirkus skolā.

Bet mamma pikti teica tad:
– Vai gribi kļūt par klaunu?
Tu savā lielā tiepībā
Man atgādini aunu!
Cum tinglinglig,
Cum tanglanglang,
Man atgādini aunu!

Tad Jānis kāju piecirta
Un teicās pamest māju,
Un skolas vietā mācīties
Par zvēru dresētāju.
Cum tinglinglig,
Cum tanglanglang,
Par zvēru dresētāju.

Bet cirkus skolas Lubānā
Vēl nebija nevienas,
Un Jānim, kaķi dresējot,
Kā sliekas vilkās dienas.
Cum tinglinglig,
Cum tanglanglang,
Kā sliekas vilkās dienas.

Bet te par laimi (?) Lubānā
Tai vietā, kur ir tirgus,
Bij pēkšņi ciemos iegriezies
Kāds ceļojošais cirkus.
Cum tinglinglig,
Cum tanglanglang,
Kāds ceļojošais cirkus.

No Āfrikas tas ieradās,
 No zemes dikti tālas;
 Kā sauc to zemi? Neprasiet...
 Varbūt no Senegālas.
 Cum tinglinglig,
 Cum tanglanglang,
 Varbūt no Senegālas.

Trīs dienas cirkus viesojās,
 Bet ceturtnā bij projām,
 Un līdz ar cirku – Jānis ar'
 Prom tālēs aizceļoja.
 Cum tinglinglig,
 Cum tanglanglang,
 Prom tālēs aizceļoja.

“Kur Jānītis? Kur Jānītis?”
 Raud mamma, visiem prasa;
 Bet tik – pēc gadiem piecpadsmīt –
 Tā centrālpresē lasa,
 Cum tinglinglig,
 Cum tanglanglang,
 Tā centrālpresē lasa,

Ka Jānis slavens dresētājs,
Glauž tīģerus pa spalvai
Un lauvu rīklēs atvāztās
Bez baiļu iebāž galvu.
Cum tinglinglig,
Cum tanglanglang,
Bez baiļu iebāž galvu.

Un allaž pārlicināts ir,
Ka lauvas klausīs viņu...
Tak vēl pēc gadiem divpadsmit –
Nes pastnieks sēru ziņu.
Cum tinglinglig,
Cum tanglanglang,
Nes pastnieks sēru ziņu.

Tur rakstīts ir, ka tad un tad,
Tur, Lubānā, kur klāni,
Tur bija puika piedzimis,
Un vārds tam bija Jānis.
Cum tinglinglig,
Cum tanglanglang,
Un vārds tam bija Jānis.

Viņš negribēja – ni un ni –
Iet sēdēt skolas solā,
Viņš gribēja, lai to tūlīt
Laiž mamma cirkus skolā.
Cum tinglinglig,
Cum tanglanglang...

DZIESMAS DATORU MĪLĒTĀJIEM

**Dziesma tam, kurš nokļuvis
internetā jeb, latviski sakot,
vispasaules tīmeklī**

*internetā visu visu atrast vari
ja vien to ar saprašanu dari*

vari sērfot varat pļāpāt
vari saņemt jaunas ziņas
vari savām vakariņām
pasūtīt pankūciņas

vari visiem skolas biedriem
vienā mirklī labu vēlēt
vari mūziku vai arī
visvisādas spēles spēlēt

*internetā visu visu paveikt vari
ja vien to ar saprašanu dari*

tikai taisi īstos klikšķus
tikai piespied īstās pogas
visa pasaule kā globuss
ieripos tad tavās rokās

vari sūtīt vēstulītes
vari sūtīt savu foto
vari tu ar Ķīnas bērniem
uzspēlēt pat bilžu loto

*internetā vienmēr visur paspēt vari
ja vien to ar saprašānu dari*

vari uzzināt – viens divi –
brālim Vācijā kā klājas
vai viņš pusdienās ēd zivi
vai ar spokiem sarunājas

vari iepazīt tu ātri
svešu zemju zvērus augus
bet tas jaukākais ka vari
vienmēr iegūt jaunus draugus

*internetā visu visu atrast vari
ja vien to ar saprašānu dari*

Datorvīrusu dziesma

spēlējam mēs tumšas spēles
gan pa bariem gan pa vienam
un bez atļaujas kā dēles
jūsu pastkastītēs lienam

nosūcam mēs jūsu failus
izdzēšam mēs jūsu ziņas
nav no godīgiem mums bailes
mums ir mellas sirdsapziņas

klejojam mēs internetā
brīžiem kļūstot gluži dulli
apēdam it visus skaitļus
vietā atstājot vien nulli

kas pie pirātiem pārķ spēles
tos mēs labpatikā sodam
un pavisam nepareizus
padomus tiem tūlīt dodam

esam mēs ar viltu priekšā
pilsētā un mazā miestā
kolīdz tiekam kompī iekšā
tūlīt kompīs saiet sviestā

Hakeru dziesma

hā hā hakeri
hā hā hakeri
visus kodus vaļā laužam
tur kur nauda staigā jaužam
hā hā hakeri
hā hā hakeri
zagšus visur iekšā tiekam
bešā nekad nepaliekam
hā hā hakeri
hā hā hakeri
vīrusus mēs izperējam
un tad palaižam pa vējam
hā hā hakeri
hā hā hakeri
to ko citi gadiem taupa
hakeri trīs stundās laupa
hā hā hakeri
hā hā hakeri

Hā

NOTIKUMS KAPSĒTĀ

Eju drošu sirdi
 Eju gluži viens
 Pēkšņi – šausmas! – dzirdu
 Atskan – KUR IR PIENS??

Ko lai atbild, saka?
 Acīs griežas viss
 Pretim stāv uz takas
 Bēdīgs ģindenis

Rokā bleķa krūze
 Roka drusku trīc
 Ģindenis sāk lūgties
 TEV MUMS JĀPALĪDZ

SEN JAU MĒS PĒC TEVIS
 UN PĒC PIENA SAUCĀM
 VAI TAD SAVU GOVI
 VAKAR NEIZSLAUCĀT?

– Kāpēc jums vajaga pienu dot
Vai jūs ģindeņi paši to zināt?
– MUMS TĀPĒC PIENU VAJAGA
DOT
KA KAULUS TAS NOSTIPRINA

PIENU!

DESMIT KUKAINĪŠI

Desmit mazi kukainīši ceļoja ar plostu,
Viens no viņiem noslika – ak, tu tavu
postu!

Devīni mazi kukainīši augstu kalnos
rāpās,
Viens no viņiem izgaisa – lejā nenokāpa.

Astoņi mazi kukainīši lauvu baidīt gāja,
Lauva vienu noķēra – un tad notiesāja.

Septiņi mazi kukainīši kūkas nogaršoja,
Viens no viņiem pārēdies – diemžēl gāja
bojā.

Seši mazi kukainīši slēpās garā zālē,
Tomēr vienu samina – govs! – kam vārdā
Dāle.

Pieci mazi kukainīši līda kurmjā alā,
Viens no viņiem neizlīda vairāk otrā galā.

Četri mazi kukainīši mežā sēnes vāca,
Dažas bija indīgas – viens vairs nepārnāca.

Treji mazi kukainīši gāja Dievam sūdzēt,
Viens no viņiem atpalika jau pēc pirmās
jūdzes.

Divi mazi kukainīši atkal sēja plostu,
Lēma kuģot atpakaļ prom uz dzimto ostu.

Lieli vilņi sacēlās, vēji pāri skrēja,
Vienu mazo kukaini dzelmē nogremdēja.

Viens pats mazais kukainīt's, krastā
izskalots,
Skatās, ak, kādēļ viņam šitāds sods?!

Bēdīgā dzejoļa izskaņa ir šāda:

Vienam pašam baigi skumji kļūst,
Vienam visas sulas laukā žūst.

Cerīgā dzejoļa izskaņa savukārt ir šāda:

Ei, kukainīt, ātrāk pie sievas tieci,
Un jūsu atkal būs divreiz pieci!!!!

DZEGUZE UN VIŅAS DIVPADSMIT VĪRI

*Man pazīstama ir dzeguze kāda,
Kura pārējam mežam sliktu piemēru rāda:
Viņa pa gāršām, pa siliem, pa krūmiem
Dienas pavada gluži bez pienākumiem;
Tomēr
Kaut arī visu laiku bez darba apkārt tā
skrēja,
Veseli divpadsmit (12) vīri to apprecēja.*

Pirmais vīrs ik rītu viņu pamodina.

Tikām otrais darboties ar slotu zina.

Trešais vīrs mazgā veļu un žāvē.

Ceturtais puķes dārziņā stāda un ravē.

Piektais sievu pa spalvai vien glauda.

Sestais uz Īriju devies sapelnīt naudu.

Septītais malku kamīnam skalda un
skalda.

Astotais visādus našķus kārtu uz galda.

Devītais ar sudrabvīlīti nagus tai vilē.

Desmitais sievai pēc kārtīm nākotni zilē.

Vienpadsmitais vakarā mīkstu gultu tai
klāj.

Divpadsmitais sardzē kā debesu eņģelis
stāj.

ZIEMASSVĒTKU VAKARĀ

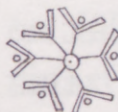
Mēs te ap eglīti
Visi draudzīgā barā.
Bet kas tur aiz loga
Šūpojas kailajā zarā?

Mēs te ap eglīti
Jautri rotaļās ejam,
Bet kas tur aiz pakša
Drebinās saltajā vējā?

Mēs te sev eglītē
Brīnumsvēcītes karam,
Bet kas tur caur dārzu
Kā ēna slidēja garām?

Sveču zeltītā gaisma
Gaišāk un gaišāk aizvien,
Bet kas tur pār lauku
Projām pa kupenām brien?

Logs ledus ziediem
 Aizsalis ciet,
 Svētku vecītis maisu
 Vaļā sāk siet.

Svētku vecīt, nevajaga tik daudz
 Zem mūsu eglītes likt,
 Var kaimiņu bērniem
 Dāvanu nepietikt.

DZENIS UN SNIEGPUTENIS

Mežā trako sniegputenis,
 Kur lai liekas slinkais dzenis?
 Līdīs dobumā, bet – turr
 Atskan brrriesmīgs *burr burr burr!*

Kur lai tveras, nu nav labi,
 Sāk no bailēm klabēt knābis;
 Dzenis nezin, kas gan turr,
 Kam tik brriesmīgs bur bur burr...

Dzenis nespēj spārnos celties,
 Tikai iesāk lejup velties,
 Un pēc brīža iekrīt Turr,
 Tur kur sākas Bur-bur-burr.

Ragana tur veca buras,
 Viņai vaigos skujas duras,
 Viņai iekšā uguns kuras
 Un iz nāsīm ceļas dūmi
 Tā kā pelēkzili krūmi...

Ragana! Kas, kas tev tur?!
 Kas tev kuņģī saka BURR!?

Bet ragana tik skatās un smaida
Un neizdveš vairāk ne vaida...

Bet DZENIS, bet DZENIS, bet
DZENIS?

Kopš tā laika nav redzēts jau senis.

EZINDEJS TOJUŠEVS
(altajiešu dzejnieks)

JANVĀRIS – BALTAIS SALA MĒNESIS

Negantnieks sals
Uzsāka spēli –
Kurai rūtij piešauj
Ledaino mēli,
Uz tās, par brīnumu mums,
Paliek kā mežģīnes smalks
Zīmējums.

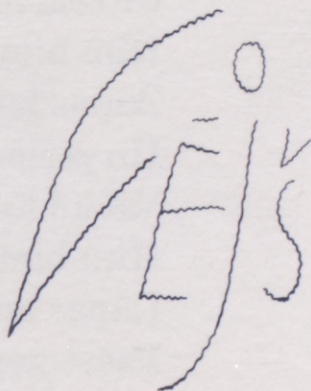
Tur Altaja kalni
Kā ledū kalti viļņi,
Tur lepnie ciedri
Noslēpumiem pilni.
Tur maralbrieži
Uz ragiem debesis tur,
Tur mednieki sēd un
Uguni kur.

Aizsaldējis visas rūtis,
Sals nepaliek gauss,
Kniebj, kur tik pagadās –
Deguns vai auss.
Bet Altaja ļaudis
Bez baiļu smejas
Un laižas no kalna
Ar ragavām lejā.

MINA KESA
(gagauzu dzejnieks)

MEISTARS ZIEMEĻVĒJŠ

Meistars Ziemeļvējš
 šurpu pūš,
 Kupenu kupenas
 kopā grūž,
 Kupenu kupenas
 kopā veļ,
 Rakstītām durvīm
 māju sev ceļ.
 Ziemeļvējš sniega
 sudmalas maļ,
 Daildaiļas puķes
 uz logiem kaļ,
 Visu no ledus
 viņš izkalt prot.
 Kas viņam tik smalkus
 kaltiņus dod?

MŪSU MILZU APLAMNIEKS

(Krimas tatāru jokudziesma)

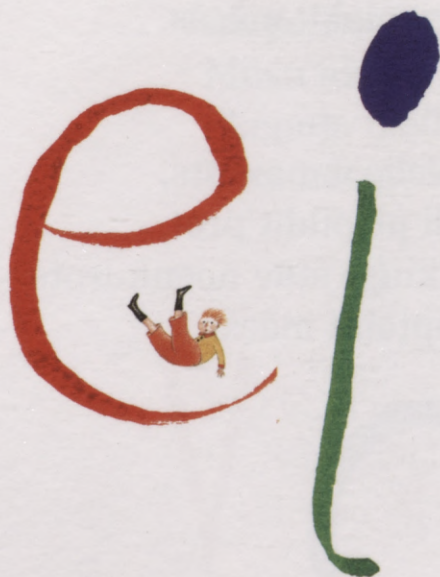
Vienreiz mūsu aplamnieks,
 Him him, vai vai, devdai,
 Kāzās ēda, smēja, ei, ei,
 Kāzās ēda, smēja, ei,
 Savus trīsrušu svārkus,
 Him him, vai vai, devdai,
 Drūzmā nozaudēja, ei, ei,
 Drūzmā nozaudēja, ei!

Otrreiz mūsu aplamnieks,
 Him him, vai vai, devdai,
 Sievu pazaudēja, ei, ei,
 Sievu pazaudēja, ei,
 Trijas dienas klaušināja,
 Him him, vai vai, devdai,
 Neatradis gāja, ei, ei,
 Gauži domīgs mājā, ei!

Citreiz mūsu aplamnieks,
 Him him, vai vai, devdai,
 Zupas katlā krita, ei, ei,
 Un pirms laukā tika, ei,
 Vai kā lūpas applaucēja,
 Him him, vai vai, devdai,
 Lūpas applaucēja, ei, ei,
 Paēst nepaspēja, ei!

Ēzelī tad rausās viņš,
 Him him, vai vai, devdai,
 Augstu cēla galvu, ei, ei,
 Tā kā smalkam vīram, ei,
 Galvā cepure ar spalvu,
 Him him, vai vai, devdai,
 Cepure ar spalvu, ei, ei,
 Augstu cēla galvu, ei!

Saulei lecot, aplamnieks,
 Him him, vai vai, devdai,
 Prom no ciema jāja, ei, ei,
 Prom no ciema jāja, ei,
 Lielum lielo smiešanos,
 Him him, vai vai, devdai,
 Visiem sagādāja, ei, ei,
 Visiem sagādāja, ei!

PELĒNS

(Krimas tatāru tautasdziesma)

Vai manu, vai!
 Gāžas podi, un šķīvji šķīst,
 Lido bļodas, un ūdeņi līst.
 Glābjas lai jauns, glābjas lai vecs,
 Zirgi kam ir, zirgos lai lec!

Ai, pelēns, rau, pelēns,
 Mūsu aklais pelēns
 Skopuļa medu atradis,
 Visu līdz pēdējam apēdis.

Vai manu, vai!
 Redzējāt, pelēnu redzējāt?
 Pelēns pie plaukta ir klāt,
 Kāpostgalvu sāk skrubināt –
 Pelēns par dārznieku mās.

Vai manu, vai!
 Pelēnam maišelis izmargots,
 Pelēns maišeli piepildīt prot,
 Bet jūrā tam kuģis stāv noenkurots –
 Pelēns par kapteini mās.

Vai manu, vai!
 Vai tur aiz durvīm krēslus lauž?
 Varbūt tur stelles klab, audeklu auž?
 Nē, tur pelēns grāmatu grauž –
 Par mācītu vīru grib kļūt.

Vai manu, vai!
 Pelēns naglas kabatās ber,
 Pelēns rokā āmuru tver,
 Pelēns sev māju uzbūvēt cer –
 Pelēns par namdari mācās.

Vai manu, vai!
 Bet kur pelēns lai sievu rod?
 Blaktis savu meitu tam dod,
 Kāzas odi nospēlēt ies,
 Blusas lēkās un jautri smies.

Ai, pelēns, rau, pelēns,
 Mūsu aklais pelēns!
 Skopuļa medu viņš atradis,
 Visu līdz pēdējam apēdis.

Turku dzejnieka
 ISMAILA UJAROGLU trīs dzejoļi

BĒRNS UN SNIEGS

Brālīt sniedziņ
 Tētis man mēteli nepērķ
 Sniedziņ uzklausi mani
 Sniedz mazliet siltāk
 Manis dēļ

Brālīt sniedziņ
 Tētis arī spēlītes nepērķ
 Un manas dienas vienmuļi pelēkas
 paiet

Paklausies sniedziņ
 Vai nevari kaut brīdi krāsaini snigt
 Lai ap sirdi man priecīgāk

Cik ļoti es tevi tad mīlēšu
 Ja tu zinātu brālīt sniedziņ
 Cik ļoti mīlēšu

BĒRNS UN SNIEGAVĪRS

Tā nu tu stāvi pavisam viens
No bēdām izdilis un sasvēries uz
sāniem

Saki man saki sniegavīr
Vai tad tevi nemīl neviens
Ka acis asaru pilnas?

Ja jau nemīl tad saprotams
Nekas nespēj mazināt tavas bēdas
Ne padusē iežmiegtais slotaskāts
Ne sarkanā šalle ap kaklu
Ne putni kas uz tavas cepures metas

BĒRNS UN NAKTS

Nakti es mīlu
 Jo tumsā visi bērni
 Liekas vienādi
 Nemaz nevar pateikt kurš nabagāks
 Kurš bagātāks
 Kuram žakete jauna kuram apnēsāta
 Nakti es ļoti mīlu

mīlu

MīLU

Mīlu

SIGITS GEDA
(*leišu dzejnieks*)

BĒRNI ZEM LILIJĀM

Baltas lilijas
Zem logiem savijās.
Zem lilijām baltajām
Divi bērniņi stāv.

Viens bērns balts,
Otrs – zaļš,
Viens otrā raugās,
Abi zvaigznes klausina.

Kas iesējis tupēņus,
Kas iesējis lilijas?
Kas ezerus iesēja,
Kas cilvēciņus?

Kas dzīvo aiz kalna,
Kas dzīvo debesīs?
Kas dzīvo zem zemes,
Kas zvaigznēs dzīvo?

Kur būsīm šovakar,
Kur iesim rīt?
Kur būsīm,
Kad novecosim,
Kur pēc simt gadiem
Aizceļosim?

HEINCS GEORGS PODĒLS
(prūšu dzejnieks)

ŠŪPUĻDZIESMA

Guli, mazo ganiņ,
Siltā lāča ādā.
Guli vien un sapņo,
Augšā dzeltens mēness
Šūpojas tev līdzi.

Guli, mazo ganiņ,
Kreklā baltum baltā,
Sārti dzintariņi
Apkārt apkaklītei.
Guli vien un sapņo.

Augšā klusi nočab
Smaržīgs zāļu vainags.
Guli, mazo ganiņ,
Tētis tavs ir tālu,
Kažoku tev medī.

Guli, mazo ganiņ,
Brūnā lāča ādā.

Miedziet, mīlie mazulīši,
Še, kur mūsu Vārme.
Mēness līdzi šūpojas
Jūsu šūpulīšiem.

MIEGADZIESMA

Aizver acis
Saldu dusu
Miedziņš brauc
Pie tevis klusu
Ber pa kreisi
Ber pa labi
Kamēr balti
Visi stabi
Uzber kūtij
Uzber mājai
Uzber smagai
Milža kājai

Aizver acis
Saldu dusu
Miedziņš brauc
Pie tevis klusu
Miedziņš brauc ar
Medus burku
Aizmidzina
Rīgas žurku
Aizmidzina
Būdā suni
Iemērc medū
Malduguni

Aizver acis
Saldu dusu
Miedziņš brauc
Pie tevis klusu
Miedziņš brauc ar
Dūnu maisu
Aizputina
Visu gaisu
Dūnām aplīp
Lauvu sāni
Uzveikti mieg
Tarakāni

Aizver acis
Saldu dusu
Miedziņš brauc
Pie tevis klusu
Miedziņš tiek caur
Biezām sienām
Miegu neuzveikt
Nevienam

Kad pat pūce
Iegrimst snaudā
Miedziņš ielien
Magoņgraudā

SATURS

1. daļa KATRAM SAVS

Melnais strazds	8
Maziņš kā jūra	9
Zvejnieks un dzejnieks	10
Aizmidzis Speķis	11
Atskaņas	12
Vācu valodas stunda	13
Jaunais klips	14
Vardes un mēness	15
Hokejs	16
Kāmis un burkāns	17
Četri nagi	18
Satiksmes noteikumu pārkāpums	19
Silķe kažokā	20
Šausmu dzejolis	22
Durvju burvis	23
Atkal burvis	24
Nošu gamma	25
Ūdensvīrs	26
Notikums pie upes	27
Sporta ziņas	28
Klampermans un Klimpermanis	29
Katram savs	30
Sešas mīklas	31

2. daļa TUVI TĀLĀ PASAULĒ

Ciemiņš	36
Dzirdu, dzirdu, redzu, redzu	37

Dzejolis par divām skaistām čūskām	38
Tamtami skan	40
Zanzibārā	42
Vēzis un mieži	44
Būdiņa pie jūras	45
Dziesma par jūras zirdziņu	46
Stāsts par Zilo Vali un Zaļo Vardi	48
Divas skaistas čūskiņas un viena brīva diena	52

3. daļa

DESMIT MAZI KUKAINĪŠI

Dzejolis par Jāni Lubānieti	58
Dziesmas datoru mīlētājiem	63
Dziesma tam, kurš nokļuvis internetā jeb, latviski sakot, vispasaules tīmeklī	63
Datorvīrusu dziesma	66
Hakeru dziesma	68
Notikums kapsētā	69
Desmit kukainīši	71
Dzeguze un viņas divpadsmit vīri	74
Ziemassvētku vakarā	76
Dzenis un sniegputenis	78
Janvāris – baltais sala mēnesis	80
Meistars Ziemeļvējš	81
Mūsu milzu aplamnieks	82
Pelēns	84
Bērns un sniegs	86
Bērns un sniegavīrs	87
Bērns un nakts	88
Bērni zem lilijām	89
Šūpuļdziesma	90
Mieģadziesma	91

Pēters Brūveris
BRĪNUMDZEJOĻI

Redaktore *Lolija Soma*

Apgāds Zvaigzne ABC, SIA, K. Valdemāra ielā 6,
Rīgā, LV-1010. Red. nr. L-2166.
A/s Preses nams

**OBLIGĀTAIS
EKSEMPI Ārns**

4, 20

Mīlu mīlu MīLU
 MīLU mīlu MīLU
mīlu MīLU **A B C D E** mīlu
 mīlu Mīlu MīLU
MīLU mīlu mīlu
 Mīlu MīLU mīlu
mīlu mīlu Mīlu
 mīlu Mīlu MīLU
MīLU MīLU mīlu
 MīLU MīLU mīlu
mīlu mīlu Mīlu
mīlu mīlu MīLU
Mīlu **F G H I J** MīLU mīlu
 mīlu MīLU MīLU
MīLU mīlu Mīlu

0306100715

MĪLU Mīlu
 ♥ mīlu mīlu mīlu
 mīlu MĪLU MĪLU
 Mīlu mīlu mīlu
 mīlu **M N O P R S** Mīlu MĪLU
 MĪLU Mīlu MĪLU
 MĪLU mīlu mīlu
 Mīlu **1 2 3 4 5 6** MĪLU mīlu
 MĪLU mīlu **1 2 3 4** Mīlu
 mīlu MĪLU mīlu
 mīlu MĪLU Mīlu
 Mīlu mīlu MĪLU
 MĪLU mīlu mīlu
 MĪLU Mīlu mīlu
 mīlu MĪLU ♥ mīlu

2006-5
L 322

Brīnumdzejoļu

autors **Pēters Brūveris** (1957)

berniem veltījis jau sešas dzejoļu grāmatas,
līdz šim jaunākā no tām – Apgādā Zvaigzne ABC
iznakusi *Labas uzvedības abece*.

Dzejnieks apbalvots ar

Klāva Elsberga literāro prēmiju (1987),

Preses nama balvu literatūrā (2000 un 2001),

Dzejas dienu balvu (2001 un 2005)

un Baltijas asamblejas balvu literatūrā (2004).

Brīnumdzejoļu

maksliniece **Anita Paegle** (1956)

ir plaši pazīstama bērnu grāmatu ilustratore.

2006. gada Latvijas Nacionālajā mākslas muzejā

notikusi viņas jubilejas izstāde: *Klusuma orķestris*

bija veltīta tieši bērnu grāmatu ilustrācijām.

Maksliniecei piešķirta Zelta abeles gada balva (2005)

nominācija *Bērnu un jaunatnes literatūra*

un Jāņa Baltvilka balva bērnu literatūrā

un grāmatu māksla (2005 un 2006).

ISBN 9984-37-569-2

